

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2532/98

av den 23 november 1998

om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget), särskilt artikel 108a.3 i detta och artikel 34.3 i protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan),

med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation (ECB)⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande⁽³⁾, och

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 106.6 i fördraget och artikel 42 i stadgan, och på de villkor som anges i artikel 109k.5 i fördraget och punkt 7 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning skall, i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan, jämförd med artikel 43.1 i stadgan, punkt 8 i protokoll nr 11 och punkt 2 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark, inte ge en icke-deltagande medlemsstat några rättigheter eller skyldigheter.
- (2) I artikel 34.3 i stadgan krävs det att rådet skall specificera begränsningarna och villkoren enligt vilka ECB skall ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.
- (3) Åsidosättanden av de förpliktelser som anges i ECB:s förordningar och beslut kan inträffa på flera av ECB:s behörighetsområden.
- (4) För att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för föreläggandet av sanktionerna på ECB:s olika kompetensområden är det lämpligt att alla allmänna bestämmelser och bestämmelser avseende förfarandet för föreläggandet av sådana sanktioner anges i en enda rådsförordning. Andra rådsförordningar föreskriver särskilda sanktioner på

särskilda områden och hänvisar till denna förordning när det gäller principerna och förfarandena avseende föreläggandet av sådana sanktioner.

- (5) För att tillhandahålla en fungerande ordning för förvaltningen av sanktionerna måste denna förordning tillåta att ECB gör vissa skönsmässiga bedömningar både när det gäller dithörande förfaranden och deras genomförande inom ramen för de begränsningar och på de villkor som läggs fast i denna förordning.
- (6) Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och ECB har anförtrots uppgiften att förbereda sig så att de kan vara verksamma fullt ut vid inledningen av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (nedan kallad tredje etappen). Förberedelser gjorda i tid är av väsentlig betydelse för att ECBS skall kunna fullfölja sina uppgifter under den tredje etappen. Ett väsentligt inslag i dessa förberedelser är antagandet före den tredje etappen av ordningen för föreläggande av sanktioner mot företag som inte uppfyller de förpliktelser ECB:s förordningar och beslut ålägger dem. Det är önskvärt att så snart som möjligt underrätta marknadsaktörerna om de detaljerade föreskrifter som ECB kan anse sig behöva anta för att förelägga sanktioner. Det är därför nödvändigt att från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande förse ECB med föreskrivande befogenheter.
- (7) Bestämmelserna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om deltagande medlemsstater antager åtgärder i syfte att säkerställa att deras myndigheter har befogenhet att bistå och helt och fullt samarbeta med ECB vid genomförandet av det förfarande avseende åsidosättande, vilket krävs i denna förordning, i överensstämmelse med artikel 5 i fördraget.
- (8) ECB skall anlita de nationella centralbankerna för att utföra ECBS uppgifter i den utsträckning som detta anses möjligt och ändamålsenligt.
- (9) Beslut enligt denna förordning som medför betalningsskyldighet skall vara verkställbara i överensstämmelse med artikel 192 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 246, 6.8.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 8 oktober 1998 (yttrandet ännu ej offentliggjort i EGT).

HÄRMED FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i överensstämmelse med fördraget,
- 2) *nationell centralbank*: en deltagande medlemsstats centralbank,
- 3) *företag*: de fysiska eller juridiska personer, privata eller offentliga, utom offentliga personer som utövar sina offentliga befogenheter, i en deltagande medlemsstat, vilka är skyldiga att fullgöra de förpliktelser som uppkommer i ECB:s förordningar och beslut, och skall inbegripa filialer eller andra fasta inrättningar som sådana företag, vars huvudkontor eller registrerade kontor ligger utanför en deltagande medlemsstat, har i en deltagande medlemsstat.
- 4) *åsidosättande*: när ett företag inte uppfyller en förpliktelse som uppkommer i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut,
- 5) *böter*: ett enstaka belopp som ett företag är skyldigt att betala som sanktion,
- 6) *viten*: belopp som ett företag måste betala som sanktion vid fortsatt åsidosättande, vilket skall beräknas för varje dag av fortsatt åsidosättande sedan företaget underrättats om ett beslut, fattat i överensstämmelse med artikel 3.1, andra stycket, med krav på att åsidosättandet upphör,
- 7) *sanktioner*: böter och viten som föreläggs till följd av ett åsidosättande.

Artikel 2

Sanktioner

1. För ECB gäller följande begränsningar när det gäller att förelägga företag böter och viten om inget annat anges i särskilda rådsförordningar:
  - a) Böter: den övre gränsen skall vara 500 000 euro.
  - b) Viten: den övre gränsen skall vara 10 000 euro för varje dag som åsidosättandet pågår. Viten kan föreläggas för högst sex månader efter det att företaget underrättats om beslutet enligt artikel 3.1.
2. När ECB beslutar huruvida en sanktion skall föreläggas och vilken sanktion som är lämplig skall den följa proportionalitetsprincipen.

3. ECB skall, när så är lämpligt, beakta förhållanden i det särskilda fallet, såsom

- a) å ena sidan företagets goda tro och grad av öppenhet när det tolkat och fullgjort skyldigheten som anges i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut liksom dess noggrannhet och samarbetsvilja, å andra sidan eventuella bevis på avsiktligt bedrägeri från tjänstemännens i företaget sida,
- b) hur allvarliga verkningarna av åsidosättandet är,
- c) om företaget upprepat åsidosättandet, hur ofta det skett och hur länge det varat,
- d) de vinster som företaget fått av åsidosättandet,
- e) företagets storlek i ekonomiskt hänseende,
- f) tidigare sanktioner som förelagts företaget av andra myndigheter, grundade på samma fakta.

4. Närhelst åsidosättandet består i att företaget inte uppfyllt en förpliktelse skall en sanktion inte befria företaget från fullgörandet, såvida inte det beslut som antas i överensstämmelse med artikel 3.4 uttryckligen anger annat.

Artikel 3

Förfaranderegler

1. Beslutet om huruvida ett förfarande avseende åsidosättande skall inledas eller inte skall fattas av ECB:s direktion, på dess eget initiativ eller på begäran av den medlemsstats nationella centralbank i vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett. Samma beslut kan också fattas av den medlemsstats centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett, på eget initiativ eller på begäran av ECB.

Det berörda företaget, den behöriga tillsynsmyndigheten samt den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett eller ECB skall underrättas skriftligen om beslutet att inleda ett förfarande avseende åsidosättande. Underrättelsen skall ange detaljerna i de anklagelser som riktas mot företaget och de bevis som ligger till grund därför. När så är lämpligt skall beslutet kräva att det påstådda åsidosättandet upphör och det berörda företaget skall informeras om att vite kan komma att föreläggas.

2. Beslutet som avses i punkt 1 kan kräva att företaget underkastar sig ett förfarande avseende åsidosättande. Vid förfarandet avseende åsidosättande skall ECB eller den nationella centralbanken ha rätt att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska företagets bokföring,
- c) ta kopior eller utdrag från sådan bokföring, och
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

När ett företag hindrar förfarandet avseende åsidosättande, skall den deltagande medlemsstat där lokalerna i fråga är belägna lämna det bistånd som krävs, däribland säkerställa att ECB eller den nationella centralbanken får tillträde till företagets lokaler, för att förutnämnda rättigheter skall kunna utövas.

3. Det berörda företaget skall ha rätt att höras av ECB eller den nationella centralbanken. Företaget skall ges minst trettio dagar för att inkomma med sitt försvar.

4. ECB:s direktion skall, så snart som möjligt efter erhållande av en underrättelse från den nationella centralbank som inlett förfarandet avseende åsidosättande eller efter att ha samrått med den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet har skett, fatta ett motiverat beslut om huruvida ett företag har begått ett åsidosättande och om eventuell sanktion skall föreläggas.

5. Det berörda företaget skall underrättas skriftligen om beslutet och skall informeras om dess rätt till överprövning. Underrättelse om ett sådant beslut skall också lämnas till berörda tillsynsmyndigheter och den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion åsidosättandet skett.

6. Det berörda företaget skall ha rätt att begära att direktionens beslut överprövas av ECB-rådet. Framställning härom måste göras inom trettio dagar från mottagandet av underrättelsen om beslutet och den skall innehålla alla upplysningar till stöd och alla anklagelser. En sådan framställning skall ske skriftligen till ECB-rådet.

7. Ett beslut av ECB-rådet till svar på en framställning som gjorts enligt punkt 6 skall innefatta skälen för beslutet och det berörda företaget, det företagets behöriga tillsynsmyndighet och den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion åsidosättandet skett skall underrättas om det skriftligen. Underrättelsen skall informera företaget om rätten till juridisk överprövning. Om inget beslut fattas av ECB-rådet inom två månader från framställningen, kan det berörda företaget begära juridisk överprövning av direktionens beslut i överensstämmelse med fördraget.

8. Inga sanktioner skall verkställas mot företaget förrän beslutet blivit slutgiltigt, antingen genom

- a) att perioden på trettio dagar som nämns i punkt 6 har förflutit utan att företaget begärt överprövning av ECB-rådet, eller
- b) att ECB-rådet underrättat företaget om sitt beslut, eller att den period som nämnts i punkt 7 har förflutit utan att ECB-rådet fattat något beslut.

9. Intäkterna från sanktioner som förelagts av ECB tillfaller ECB.

10. Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS anförtrots enligt fördraget och stadgan kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför ECBS:s behörighet, skall rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför ECBS:s behörighet. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av straffrätt eller tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater.

11. Ett företag skall bära kostnaderna för förfarandet avseende åsidosättande om det har avgjorts att det är skyldigt till ett åsidosättande.

Artikel 4

Tidsgränser

1. Rätten att besluta om att inleda ett förfarande avseende åsidosättande som föreskrivs i denna förordning skall upphöra att gälla ett år efter att förekomsten av det påstådda åsidosättandet först blev känt antingen av ECB eller av den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett och i alla händelser fem år efter att åsidosättandet skett eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphört.

2. Rätten att besluta om att förelägga sanktioner för åsidosättanden, vilket föreskrivs i denna förordning, skall upphöra att gälla ett år efter det att beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 3.1 fattats.

3. Rätten att inleda ett verkställighetsförfarande skall upphöra att gälla sex månader efter det att beslutet först blev verkställbart enligt artikel 3.8.

*Artikel 5***Juridisk överprövning**

Europeiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.

*Artikel 6***Allmänna bestämmelser och behörighet att föreskriva**

1. Om bestämmelserna i denna förordning står i strid med bestämmelser i andra rådsförordningar som gör det möjligt för ECB att förelägga sanktioner skall denna förordning ha företräde.

2. Med förbehåll för de begränsningar och villkor som anges i denna förordning kan ECB anta förordningar för att ytterligare specificera de arrangemang varmed sanktioner kan föreläggas i enlighet med denna förordning och ge riktlinjer för samordningen och harmoniseringen av förfarandena i samband med handläggandet av förfarandet avseende åsidosättande.

*Artikel 7***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6.2 skall tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Övriga artiklar skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande
